

Delfin

Delfin należy do rodziny wielorybów. Występuje we wszystkich morzach, najczęściej jednak w wodach północnych. Jego żywe usposobienie znalazło swój wyraz w sztuce. Przedstawia się go w ruchu, z masywną głową, wygiętym grzbietem i ogonem, otwartym i zadartym pyskiem. Dlatego nadano mu przydomek Simon (od *simare* – „zadziierać”). Wesole i towarzyskie usposobienie delfina spowodowało, że uważa się go od stuleci za przyjaciela człowieka. Wiele legend osnuwa postać tego wieloryba. Mówiono, że delfiny mają upodobanie do muzyki, są posłuszne ludzkiemu głosowi, towarzyszą statkom, ostrzegają ich załogę przed niebezpieczeństwem, gdyż jego ukazanie się nad powierzchnią wody uważano za oznakę zbliżającej się burzy. Opowiadano, że wieloryb ten wynosi rozbitków na ląd. Spowodowało to, że ssaki te nazywano *delphinus salvator*, czyli delfin-ratownik. Delfin był ulubionym motywem dekoracyjnym. Stał się także godłem morza i był, wraz z trójzębem, atrybutem boga mórz. W chrześcijaństwie delfin początkowo pełnił funkcję jedynie dekoracyjną. Obraz *Delphinus Salvator* wskazywał na Chrystusa, ratującego ludzkość. Natomiast delfin towarzyszący lub unoszący na grzbiecie statek jest obrazem Kościoła lub (na kamieniach grobowych) łódki-życia zmarłego, unoszonej przez Chrystusa do wieczności. Symbolem chrześcijan, spieszących do wiecznego życia lub zbliżających się do tajemnic zbawienia, jest delfin pełen życia i radośnie odpływający w dal.